

ІСТОРІЯ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

1950 рік

9 травня – міністр закордонних справ Франції Робер Шуман виголосив промову, в якій запропонував Франції, Федеративній Республіці Німеччина та будь-яким іншим європейським країнам, що висловлять бажання до них приєднатись, об'єднати свої ресурси у вугледобувній та сталеливарній промисловості.

Відтоді цю промову стали називати «декларацією Шумана».

1951 рік

18 квітня – країни «шістки» (Бельгія, Італія, Люксембург, Нідерланди, Німеччина, Франція) підписують у Парижі договір про заснування Європейського об'єднання вугілля та сталі.

1956 рік

29 травня – на зустрічі у Венеції міністри закордонних справ країн «шістки» вирішують розпочати міжурядові переговори щодо укладення двох угод, які мають започаткувати процес створення Європейського економічного співтовариства та Європейського співтовариства з атомної енергетики.

1957 рік

25 березня – «Шістка» (Бельгія, Італія, Люксембург, Нідерланди, Німеччина, Франція) підписує в Римі договори про створення Європейського економічного співтовариства та Європейського співтовариства з атомної енергії (Євратом). Ці так звані Римські договори набули чинності 1 січня 1958 року.

1958 рік

19 березня – на засіданні в Страсбурзі (Франція) засновано Європейську парламентську асамблею, її президентом було обрано Робера Шумана.

1959 рік

Липень – сім країн (Австрія, Данія, Норвегія, Португалія, Швеція, Швейцарія та Велика Британія) вирішили заснувати Європейську асоціацію вільної торгівлі (ЄАВТ). Відповідну конвенцію було підписано в Стокгольмі 4 січня 1960 року.

1960 рік

Травень – Рада Європейського економічного співтовариства приймає положення про Європейський соціальний фонд. Фонд має на меті сприяти працевлаштуванню та географічній і професійній мобільності працівників у межах Співтовариства. Європейський соціальний фонд розпочав роботу у травні 1972 року.

1961 рік

Червень – у Бонні (Німеччина) відбувся саміт, на якому країни «шістки» висловили бажання започаткувати політичний союз

1968 рік

1 липня – набув чинності договір про митний союз, скасовано рештки митних зборів на торгівлю товарами в межах Співтовариства, уведено спільний митний тариф для торгівлі з іншими країнами світу.

1973 рік

До Європейських співтовариств приєднуються Данія, Ірландія та Великобританія.

Набирає чинності угода про вільну торгівлю з Австрією, Швейцарією, Португалією та Швецією.

1978 рік

Прийнято рішення про запровадження єдиної валютної системи, базованої на «Європейській грошовій одиниці» – екю (ECU: European currency unit).

1981 рік

Греція стає десятим членом Європейських співтовариств.

1983 рік

Підписано Урочисту декларацію про Європейський Союз.

1985 рік

Березень – схвалено приєднання до ЄЕС Іспанії й Португалії та затверджено запропоновані Європейською Комісією середземноморські інтеграційні програми.

Червень – Бельгія, Німеччина, Франція, Люксембург та Нідерланди підписують у Шенгені угоду про скасування прикордонного контролю між цими країнами.

1986 рік

До ЄЕС приєднуються Іспанія та Португалія.

17, 28 лютого – у Люксембурзі та Гаазі підписано Єдиний європейський акт, що вдосконалив установчі договори ЄЕС. Акт набув чинності 1 липня 1987 року

1989 рік

9 листопада – зруйновано берлінський мур.

8-9 грудня – прийнято Хартію основних соціальних прав працівників.

1990 рік

29 травня – Угода про створення Європейського банку реконструкції і розвитку для надання фінансової допомоги країнам Центральної та Східної Європи.

19 червня – країни Бенілюксу, Франція та Німеччина ратифікували Шенгенську угоду.

3 жовтня – День об'єднання Німеччини

1991 рік

Жовтень – досягнуто згоди щодо запровадження Європейського економічного простору. Підписано «європейські угоди» з Польщею, Угорщиною та Чехословаччиною.

Підписано Європейську енергетичну хартію.

1992 рік

7 лютого – у Маастрихті (Нідерланди) міністри закордонних справ та міністри фінансів країн-членів Європейських співтовариств підписують Договір про заснування Європейського Союзу, який набув чинності 1 листопада 1993 року.

2 травня – у Порто (Португалія) підписано угоду про Європейський економічний простір.

1993 рік

1 січня – запроваджено єдиний європейський ринок

19 липня – Європейська Рада затверджує програму технічної допомоги для країн СНД та Монголії (TACIS).

1994 рік

14 червня – підписано Угоду про партнерство та співробітництво між Європейським Союзом та Україною.

1997 рік

16 липня – Європейська Комісія представляє «Порядок денний-2000: за сильнішу і ширшу Європу», в якому окреслено можливості подання заявок на вступ до ЄС для 10 центральноєвропейських країн.

2 жовтня – підписано Амстердамський договір.

1998 рік

1 березня – набула чинності Угода про партнерство та співробітництво між ЄС та Україною.

1999 рік

10-11 грудня – на засіданні Європейської Ради в Гельсінкі (Фінляндія) прийнято рішення розпочати переговори про набуття членства в ЄС з Румунією, Словаччиною, Латвією, Литвою, Болгарією, Мальтою, тобто не розділяти їх на країни першої та другої хвилі розширення. Також було вирішено визнати країною-кандидатом Туреччину.

2000 рік

Березень – ухвалена «Лісабонська стратегія», що визначила провідну мету розвитку ЄС – до 2010 року стати «найбільш конкурентоспроможною й динамічною економікою світу, базованою на знаннях, спроможною до стабільного зростання з більшою кількістю кращих робочих місць та соціальним гуртуванням».

2001 рік

26 лютого – підписано Ніщський договір, що вніс зміни в Договір про ЄС та Договори про Європейські співтовариства задля уможливлення розширення ЄС.

Ухвалено Хартію засадничих прав людини.

2002 рік

Європейська Комісія запропонувала до обговорення ініціативу «Ширша Європа – нові сусіди». Переговори про вступ Туреччини до ЄС вирішено розпочати за результатами моніторингу досягнення Туреччиною вимог копенгагенських критеріїв.

1 січня – до готівкового обігу була введена єдина грошова одиниця ЄС – євро, що стало етапом переходу до формування економічного та валютного союзу ЄС – найвищого етапу інтеграції. Спочатку Єврозона нараховувала 11 країн, в яких євро було введено 1 січня 1999 року (готівка 1 січня 2002 року): Австрія, Бельгія, Ірландія, Іспанія, Італія, Люксембург, Нідерланди, Німеччина, Португалія, Фінляндія, Франція. Пізніше євро ввели в 6 країнах: Греція, Словенія, Кіпр, Мальта, Словаччина, Естонія. Велика Британія та Данія вирішили відмовитись від введення євро на своїй території, а Швеція не змогла виконати необхідних критеріїв введення євро, встановлених Маастрихтським договором.

2003 рік

10 липня – завершено роботу Європейського Конвенту щодо майбутнього ЄС під керівництвом екс-президента Франції Валері Жискар д'Естена. Результатом роботи Конвенту став проект Європейської Конституції.

19 вересня – Міжурядова конференція держав-членів і майбутніх членів ЄС розпочала розгляд проекту Європейської Конституції.

2004 рік

1 травня – вступ до ЄС 10 нових держав-членів: Польщі, Угорщини, Чехії, Словаччини, Словенії, Латвії, Литви, Естонії, Мальти, Кіпру.

10-13 травня – вибори до Європейського Парламенту.

17-18 червня – на Саміті ЄС у Брюсселі було схвалено текст Конституції Європейського Союзу.

29 жовтня – Угоду про Конституцію Європейського Союзу було підписано главами держав та урядів 25 країн-членів ЄС у Римі.

2005 рік

26 січня – опубліковано Стратегічні цілі Європейської Комісії «Процвітання, солідарність і безпека» на 2005-2009 роки.

23 лютого – підписано План дій ЄС-Україна.

Станом на кінець року Конституційний договір ратифікували: Австрія, Греція, Іспанія, Італія, Кіпр, Латвія, Литва, Люксембург, Мальта, Німеччина, Словаччина, Словенія, Угорщина. Але внаслідок того, що референдуми про ратифікацію у Франції (**травень**) і Нідерландах (**червень**) дали негативний результат, доля Конституційного договору лишається невизначеною.

2006 рік

Вересень – прийняте рішення про вступ Болгарії та Румунії до ЄС з 1 січня 2007 року

2007 рік

1 січня – Болгарія та Румунія стали членами Європейського Союзу.

13 грудня – у столиці Португалії Лісабоні підписаний Лісабонський договір, який замінив Конституцію ЄС, від подальшої ратифікації якої держави-члени Євросоюзу відмовилися після негативного результату референдумів щодо її підтримки в 2005 році у Франції і Нідерландах. Першою з країн ЄС договір ратифікував парламент Угорщини.

2013 рік

1 липня – до Європейського Союзу приєдналась Хорватія.

2014 рік

27 червня – під час саміту Європейського Союзу в Брюсселі Україна та Євросоюз підписали Угоду про асоціацію та вільну торгівлю. Ця Угода не лише окреслила політичні та економічні перспективи нашої країни, а й стала символом втілення прагнень людей, які пожертвували своїм життям та здоров'ям, виборюючи на Майдані європейське майбутнє України.

Угода про асоціацію – це інструмент підготовки до майбутнього приєднання. ЄС – це не лише частина країн, об'єднаних у союз. ЄС – це ідея, це відповідь вимогам сьогодення.